

بیانات در دیدار با اعضای مجلس خبرگان رهبری - 15 / مرداد / 1368

بسم الله الرحمن الرحيم

در ابتدا از همهمی آقایان محترم به خاطر حسن ظن و نظرشان نسبت به بنده که این مسؤولیت مهم و بار سنگین را به این جانب موکول کردند و بنده را مسؤول قراردادند، صمیمانه تشکر می‌کنم. همچنین از حضرت آیه‌الله مشکینی، به خاطر اظهارات و بیانات محبت‌آمیز و بزرگووارانه‌شان متشکرم.

لازم نیست تأکید بکنم که این بار مسؤولیت، بسیار سنگین و خطیر می‌باشد و امتحان الهی هم است. البته، مسؤولیتهای بزرگ به نسبت عظمت و خطورتشان، مورد توجه و عنایت بیشتر پروردگار هم قرار می‌گیرند و باید عرض کنم که: "هذا من فضل ربي ليبلوني أ أشكر ام اكفر". اگر خدای متعال توفیق بدهد و دعای حضرت ولی‌عصر (ارواح‌نفاذ) شامل حال بشود و بتوانم این وظایف بسیار خطیر و سنگینی که به من متوجه است، ان شاء الله آنها را انجام بدهم، لطف و فضل الهی و افتخاری بزرگ برای من خواهد بود. و به خدا پناه می‌بریم از این که این توفیق را لطف نکند و در این صورت، البته مشکلات زیادی خواهد بود.

من، همین‌طور که از اول تا حالا به این قضیه نگاه می‌کنم و وضعیت تمهید مقدمات و ترتیب نتایج بر مقدمات را می‌بینم، احساس می‌کنم مثل این که اراده‌ی الهی و خواست خداست. لذا من هم در مقابل آن چیزی که به نظر می‌رسد خدای متعال اراده فرموده، کار به این شکل انجام بگیرد، تسلیم می‌شوم و آن را به‌عنوان قضا و تقدیر الهی تلقی می‌کنم و مسؤولیت را با همهمی سنگینی و خطورتش، بر دوش می‌گیرم.

نکته‌ی که برای من در درجه‌ی اول مهم است، همین نکته‌ی است که فرمودند: یعنی همکاری و کمک و همفکری از سوی همهمی آقایان محترم و بقیه‌ی کسانی که در سطح کشور از مسؤولیتی در چشم مردم و در نزد پروردگار برخوردارند. با این همکاریها، هیچ مشکلی نیست که قابل حل نباشد و هیچ راهی نیست که پیمودنی نباشد؛ همچنان که از اول انقلاب تاکنون هم، به برکت همدلی و همکاری و همراهی قشرهای مختلف - مخصوصاً علمای محترم و عیون ملت و اعیان امت - بوده که بحمدالله کارها پیش رفته و ما توانستیم در مقابل مشکلات بایستیم و آنها را در مقابل اراده‌ی عمومی این ملت خاضع کنیم. بعد از این هم، همین‌طور خواهد بود.

وقتی که بزرگان قوم و علمای امت و موجهان میان مردم و متشخصان و مسؤولان قشرهای مختلف، احساس مسؤولیت می‌کنند و عظمت بار و مسؤولیت و هدفهایی را که در مقابل داریم، به خوبی تشخیص می‌دهند و خودشان را سهیم می‌دانند و همکاری می‌کنند، در این صورت این ظرفیت را داریم که به فضل پروردگار، خود را به هدفهای عالی این انقلاب نزدیک کنیم.

خدا را شکر می‌کنیم که در دل ما ذره‌ی دلبستگی و عشق و علاقه به امور دنیوی مسایل مربوط به انقلاب نیست. یعنی این مسؤولیتها، از جنبه‌ی ظاهریش برای ما هیچ‌گونه کشش و انگیزه‌ی ندارد. این، لطف خداست و با جرأت آن را بیان می‌کنیم و همین‌طور هم ان شاء الله عمل می‌نماییم. آنچه که هست، مسؤولیت - یعنی اهداف دینی - است.

من، امروز در این مسؤولیت کنونی، همان احساس و روحیه‌ی را دارم که در روزهای اختناق، با دشواریهای فراوان، برای رسیدن به هدفهایی که بحمدالله هیچ تغییر نکرده - بلکه روشنتر هم شده است - حرکت می‌کردم. می‌دانم که آقایان محترم و مسؤولانی که از اول انقلاب کارهای بزرگ انقلاب را بر دوش داشتند، همین‌طور هستند. دوستان همکار خود را می‌شناسیم؛ کسانی که از اول انقلاب تا حالا با آنها بودیم و کار کردیم و می‌دانیم که همه همین‌طور فکر می‌کنند و با همین روحیه و انگیزه حرکت می‌کنند. وقتی این گونه باشد، به نظر می‌رسد مشکلی بر سر راه نیست که قابل حل نباشد. این درس را هم سعی کردم که از امام عزیز بزرگوار فقیدمان به یاد داشته باشم که باید

مقصود ما انجام تکلیف باشد؛ حالا چه آن اقدامی که ما می‌کنیم، به نتایج مرسوم و مفروض خود در عرف معمول برسد و چه نرسد.

ما برای نتایج کار نمی‌کنیم؛ اگر چه به آن نتایج علاقه داریم و می‌خواهیم جمهوری اسلامی، قدرتمند و ثروتمند باشد و آسیب دشمنان جهانی به ما نرسد و از لحاظ مادی و معنوی، ملت ما برجسته و برخوردار باشد. اما حقیقت این است که این‌گونه نیست که اگر ما با تلاش خود و طبق وظیفه و حجت، به این مقاصد برسیم، احساس شکست بکنیم. این نکته را امام (ره) در طول ده سال گذشته، قولا و عملا به همه‌ی ما تفهیم کردند.

آن چیزی را که احساس می‌کنیم تکلیف شرعی ماست، ان‌شاءالله انجام می‌دهیم. در تشخیص تکلیف هم سعی می‌کنیم نهایت دقت و احتیاط را انجام بدهیم. چیزی که من برای خود فرض می‌دانم، این است. در تشخیص تکلیف، ان‌شاءالله دچار سهل‌انگاری و آسان‌نگری نمی‌شویم. جوانب امر را مطالعه می‌کنیم تا آن چیزی که به‌عنوان تکلیف، در سمت هدایت عمومی ملت بر دوش ماست، تشخیص بدهیم. وقتی که تشخیص دادیم، پا را در آن جا محکم می‌گذاریم و بدون هیچ‌گونه تردید و ترسی و بدون هیچ‌گونه ملاحظه‌یی از هیچ قدرت سیاسی و نظامی عالم و هیچ تهدید کننده و خطر هشدار دهنده‌یی و بدون رعایت آن چیزهایی که انسان مجاز نیست آنها را در راه انجام تکلیف رعایت کند، عمل می‌کنیم. این، ان‌شاءالله شیوه و سیره‌ی ما خواهد بود؛ یعنی تشخیص درست تکلیف و اقدام قطعی در جهت آن.

البته، اگر خدای متعال به آن حرکت برکت داد و نتایج را بر این اقدام مترتب کرد، خوشحال و مسرور خواهیم بود و تحقق وعده‌های الهی برای همه‌ی کسانی که به آن وعده‌ها اعتقاد دارند، لذتبخش و شیرین خواهد بود. اگر هم خدای متعال مقدر نفرمود که آن نتایج بر این مقدمات مترتب بشود، ما خوشحالیم که تکلیفمان را انجام داده‌ایم و کار خود را کرده‌ایم. این، آن روش و خط اساسی است که انجام می‌دهیم.

معیار کار هم تکلیف شرعی است؛ همان چیزی که براساس موازین مرسوم و رایج بین متدینان و متشرعان، تکلیف شرعی محسوب می‌شود. این، مقصود و هدف ماست و ان‌شاءالله در این خط پیش خواهیم رفت. البته، همان‌طور که عرض کردم، بعد از عنایت و تفضل الهی - که چشم ما به اوست و بدون او هیچ کاری از ما ساخته نیست و خودمان هیچ نیستیم - اتکاء و امید به شما آقایان محترم و بزرگواری و چهره‌های موجه روحانی و اساتین امت و ملت است که کمک و راهنمایی و همفکری و همکاری شما، مطمئناً کارها را آسان و نتایج را نزدیک خواهد کرد.

مجدداً از شما به‌خاطر لطف و حسن ظنی که به من داشتید و بنده را برای تحمل و قبول این مسؤولیت شایسته دانستید، تشکر می‌کنم. خواهش می‌کنم در حق ما دعا کنید که ان‌شاءالله صعاب را آسان و مشکلات را برطرف کند. والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته